

7. Hoe sta ik in de gemeente | c. doop, belijdenis en avondmaal

kernwoord: belijdenis

Wij zeggen JA

bijbelgedeelte: Themastudie

Bijlagen

Bijlage bij introductie – Belijdenisdoeners (M/V) gezocht (2.2)

In verband met een nieuw seizoen belijdeniscatechese is de Hervormde Gemeente van Beljdenisse per direct op zoek naar:

Belijdenisdoeners m/v fulltime!

Wij nodigen kandidaten uit om te solliciteren die zich herkennen in en aangesproken voelen door het onderstaande profiel:

- Je leeft vanuit een relatie met God.
- Je hebt het verlangen om ook in het leven van alle dag je geloof te belijden.
- Je hebt kennis van de Bijbel.
- Je bent thuis in de christelijke geloofsleer en de hervormd-gereformeerde traditie.
- Je hebt uitgesproken gaven om in de gemeente iets te kunnen doen.
- Je kunt duidelijk aantonen dat je de afgelopen jaren gegroeid bent in je christen-zijn.
- Je hebt een ruime en aantoonbare ervaring in werken in de kerk.
- Je leeft actief mee met je eigen gemeente van de Protestantse Kerk in Nederland
- Je beschikt over coachende en leidinggevende kwaliteiten.
- Je hebt minstens drie jaar trouw de catechisatie bezocht.
- Je bent minimaal 18 jaar.
- Je hebt geen geloofstwijfels (meer).
- Je bent gedoopt.
- Je beschikt over een goede mondelinge uitdrukkingsvaardigheid (je kan 'JA' zeggen).
- Je bent trouw.
- Je bent bekeerd.
- Je hebt aantoonbare diepe en bijzondere geloofservaringen.
- Je bent sterk genoeg om 'de strijd in te gaan'.
- Je bent bereid om ná de belijdenis verantwoordelijkheid te nemen om zelf je (bijbel)kennis op peil te houden.
- Je kunt medeverantwoordelijkheid dragen voor de opbouw van de kerkelijke gemeente
- Je bent een blij en volzaam persoon.
- Je hebt relevante ervaring als lid van een andere club.
- Je bent bereid om naar Gods geboden te leven.

Sollicitatiebrief met CV en vermelding van referenties richten aan Dhr. J.A. Woord.

De lastige vragen –

Waarom is belijdenis doen van je geloof zo belangrijk?

Waarom is het goed om *in het openbaar* belijdenis te doen van je geloof?

Hoe weet je dat je er klaar voor bent?

Waarom krijg je na je belijdenis (automatisch) toegang tot het avondmaal?

De antwoorden –

- ⇒ God wil een relatie met je aangaan. Hij neemt het initiatief. Toch wil God dat Zijn liefde beantwoord wordt. Dat antwoord van de mens zou je belijdenis van het geloof kunnen noemen.
- ⇒ In de Bijbel staat de gelovige altijd in de kring van de gemeenschap. Niet alleen hebben anderen jou nodig, maar je hebt zelf ook anderen nodig.
- ⇒ Je geeft op die manier aan dat je betrokken wilt zijn bij de kerk.
- ⇒ Door je belijdenis ben je een getuige van het evangelie.
- ⇒ Je trekt voor jezelf een streep waar je overheen stapt, een uiting van je ontwikkeling in je geloof.
- ⇒ Je verbindt jezelf aan dat 'ja' en anderen mogen jou daar ook aan houden.
- ⇒ Aan de kerk heb je het evangelie te danken! Vanuit die kerk moeten we ook het evangelie weer doorgeven.
- ⇒ Het maakt anderen jaloers en mensen steken elkaar onwillekeurig aan om ook belijdenis te gaan doen.
- ⇒ De belijdenis vraagt geen zekerheid van jouw kant, maar wil jou juist zekerheid bieden.
- ⇒ Ga na of je bereid bent om naar Gods geboden te leven en om Zijn getuige te zijn. Het getuigt van volwassenheid als je bereid bent om verplichtingen op je te nemen.
- ⇒ Petrus' belijdenis in Mattheüs 16:13-16 is ook in de volle kring van de gelovigen (discipelen).
- ⇒ Jezus nodigt jou zelf uit en Hij wil je Zijn lichaam en bloed schenken. Je eert Hem door aan te nemen wat Hij je schenkt.
- ⇒ Het blijft genade, keer op keer...
- ⇒ Ga bij jezelf na of het verlangen om openlijk te belijden wie de Heere God voor jou is echt uit je hart komt.
- ⇒ Ook nadat we belijdenis hebben gedaan, moet ons geloof verder onderhouden en verdiept worden.
- ⇒ Je doet hier eigenlijk steeds weer opnieuw persoonlijk belijdenis van je geloof.
- ⇒ Je hoeft niet een bepaald niveau bereikt te hebben voordat je je ja-woord geeft.
- ⇒ Wij worden in Gods Woord opgeroepen om ons hele leven de Naam van de Heere te belijden.
- ⇒ Je doet het uit liefde voor God, zegt persoonlijk: 'Ja, ik wil U dienen!'
- ⇒ Ik geloof niet op m'n eentje, maar samen met anderen en ik ben daarin ook nodig voor anderen.'
- ⇒ Je kunt nu zelf amen zeggen op wat God ons gezegd heeft in de Doop.

De bijbelteksten – HSV

Mattheüs 10, vers 32

Ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.

Mattheüs 16, vers 13-16

13 Toen Jezus gekomen was in het gebied van Cesarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

14 Zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper, en anderen: Elia, en weer anderen: Jeremia of een van de profeten.

15 Hij zei tegen hen: Maar u, wie zegt u dat Ik ben?

16 Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

Romeinen 10, vers 9-13

9 Als u met uw mond Jezus als Heere belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden. 10 Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.

11 Want de Schrift zegt: Ieder die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

12 Er is immers geen enkel onderscheid tussen Jood en Griek. Want een en dezelfde is Heere van allen en Hij is rijk over allen die Hem aanroepen.

13 Want ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zal zalig worden.

Bijlage bij verwerking – Gereformeerd, niet verkeerd?! (extra onderdeel) (4.4)

4.4 Gereformeerd, niet verkeerd?! (extra onderdeel)

Jongeren ontdekken wat gereformeerd zijn betekent en wat dit, samen met de belijdenisgeschriften, voor waarde heeft voor hun geloofsleven.

Vorbereiding – Zorg dat je als achtergrondinformatie bij dit onderdeel in het bezit bent van het artikel 'Gereformeerd, niet verkeerd!' uit Cruciaal. Je kunt dit artikel ook downloaden via internet. Verder heb je voor iedere jongere de onderstaande meerkeuzevragen en een pen nodig.

De meerkeuzevragen –

Kies bij elke vraag het antwoord dat volgens jou waar is. Meerdere antwoorden zijn mogelijk.

1. Wat vind je dat je bent?

- A. Hervormd
- B. Protestant
- C. Gereformeerd
- D. Alledrie

2. Kort samengevat komt het er op neer dat gereformeerd zijn betekent:

- A. In het donker gekleed gaan.
- B. Alleen de *hele* Bijbel – als Woord van God – heeft het voor het zeggen.
- C. God is de eerste die tot mij spreekt en ik mag antwoorden.
- D. Ik moet eerst een bijzonder gevoel of bijzondere ervaring hebben gehad, voordat ik in God kan geloven.

3. Met welke van onderstaande stellingen ben je 't eens?

- A. De Heilige Geest is er net zo goed voor gereformeerden.
- B. Je hoeft niet per se gereformeerd te zijn. Het gaat erom of je van Christus bent.
- C. Bij gereformeerden horen vooral ingewikkelde belijdenisgeschriften en moeilijke, lange preken.
- D. Dat woord 'gereformeerd' moeten we overboord gooien. We moeten gewoon zeggen dat we lid zijn van een christelijke kerk.

4. De belijdenisgeschriften zijn:

- A. Te oud en onbegrijpelijk om in deze tijd nog iets nuttigs mee te doen.
- B. De Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels.
- C. Heel praktisch: ze geven antwoord op de vraag wat de Bijbel mij te zeggen heeft.
- D. Een samenvatting van wat de kerken zeggen wat ze vinden (oftewel: belijden) samen met wat mensen uit het verleden hebben beleeden.

5. Als ik tegen iemand zou zeggen: 'Ik ben gereformeerd, dan...

- A. ...ben ik daar trots op.
- B. ...ben ik daar dankbaar voor.
- C. ...snap ik echt niet wat ik zelf zeg.
- D. ...dat ga ik dus echt nooit zeggen.

Aankondiging – Steeds meer is het doen van belijdenis gekoppeld aan het persoonlijke geloofsleven. De plek waar je belijdenis doet, is eigenlijk 'toevallig' en is meestal niet bewust gekozen. Dat je wilt staan in de 'gereformeerde traditie' zul je niet zomaar horen uit de mond van jongeren. Want wat is 'typisch' gereformeerd? En wat moet je met die 'oude' belijdenisgeschriften? Hebben die nog wel wat te zeggen in deze tijd?

Werkwijze – Doe je overdreven voor als een streng gereformeerde broeder of zuster (donker gekleed, gedragen en strenge manier van praten). Zeg zoiets als: *Geliefde gereformeerde jongeren, mij is ter ore gekomen dat bij jullie geenszins meer bekend is dat jullie staan in een gereformeerde traditie. Dat voor jullie deze gereformeerde traditie van generlei waarde lijkt te hebben en dat de bijbehorende belijdenisgeschriften voor jullie van generlei nut lijken te zijn. Dit verontrust mij ten zeerste. Daarom, geliefde gereformeerden, heb ik gemeend te moeten besluiten om jullie gereformeerde hersens af te stoffen en jullie gereformeerde bewustwording op peil te brengen, opdat jullie met trots mij kunnen nazeggen: 'ik ben gereformeerd en dat is zeker niet verkeerd! Daartoe gaan we nu over tot het maken van een examen.*

Deel vervolgens de pennen en de meerkeuzevragen uit. Vertel nog even streng dat je er op toeziet dat er niet gespiekt wordt. Als de jongeren 'het examen' gemaakt hebben, bespreek je de gekozen antwoorden. Probeer met behulp van die antwoorden, het artikel en de afronding te komen tot een soort samenvatting van wat (de waarde van) gereformeerd zijn betekent.

Afronding – Zo, dat was even zweten. Eenvoudig is het dus niet, om zomaar in één woord uit te leggen wat (de waarde van) gereformeerd zijn is. Toch mogen we met elkaar wel proberen te zeggen wat we bedoelen: God is de eerste die heeft gesproken. Bijvoorbeeld bij de schepping, bij de zending van Zijn Zoon naar deze wereld, bij de uitstorting van Zijn Geest. God is de eerste die nog steeds spreekt door Zijn Woord tot ons, in kerkdiensten, op clubs of als jezelf de Bijbel leest. En Zijn Geest schakelt ons in om samen met anderen te horen en te antwoorden op Gods stem.

Gereformeerd, niet verkeerd!

'Zeg meneer, hoe heet onze kerk hier ook al weer?' Onlangs werd die vraag aan mij gesteld in de gemeente. Ik probeerde het netjes uit te leggen: 'We zijn een hervormde gemeente binnen de Protestantse Kerk en we staan in de gereformeerde traditie.'

'Huhhhh? Wat zeg je?', was het antwoord. Blijkbaar sprak ik in een

heel andere taal dan het meisje die de vraag aan mij stelde. 'Ik dacht dat wij christelijk waren en dat die andere kerk in het dorp katholiek was.' Later dacht ik bij mezelf: 'Moeten we dit allemaal nog wel zeggen en weten?' Na enige tijd denken, is mijn conclusie: Ja!

Laten we beginnen met een leuke meerkeuzevraag. Je zou hem voor de aardigheid eens moeten stellen aan je (buitenkerkelijke) vrienden. Kijken welk gesprek je krijgt.

Wat denk je dat ik ben:

- A. Hervormd
- B. Protestant
- C. Gereformeerd
- D. Alledrie

Binnen de HGJB zouden we zeggen dat D. het juiste antwoord is. Snap jij dat nog? Je hebt haast een kerkgeschiedenisboek nodig om het te begrijpen. We krijgen vaak de vraag: kunnen we al die verschillende namen en smaken niet overboord gooien en gewoon zeggen dat we lid zijn van een christelijke kerk? Of waarom gaan we de HGJB niet gewoon een *christelijke jongerenorganisatie* noemen in plaats van de *Hervormd-Gereformeerde Jeugdbond binnen de Protestantse Kerk*?

Trots

Ik wil vooral stil staan bij het feit dat we gereformeerd zijn. Het gaat er met name om dat we - als HGJB, maar zeer waarschijnlijk ook jouw gemeente – gereformeerd zijn en dat we daar ook trots op zijn. We zijn gereformeerd en dat willen we weten ook! Waarschijnlijk zul je nu achter je oren gaan krabben en geneigd zijn om te stoppen met lezen en gauw de bladzijde om te slaan. Niet doen wil ik zeggen! Geef me even de kans om het uit te leggen. En hopelijk begrijp je straks dat we er inderdaad trots op zijn dat we ons gereformeerd noemen.

Uitgangspunt

Kort samengevat komt het er op neer dat gereformeerd-zijn betekent dat we heel dicht bij de Bijbel willen blijven leven en de Bijbel – als Woord van God – als uitgangspunt willen nemen. Dat noemen we dan met de theologisch term *sola scriptura*: alleen de schrift, betekent dat letterlijk. En daar moet dan direct aan worden toegevoegd dat we de Bijbel in zijn geheel willen lezen en niet bepaalde onderdelen er uit pakken die ons wel

goed lijken. Dat noemen we dan *tota scriptura*. Dat betekent: de gehele schrift. We willen ons (geloofs)leven invullen op basis wat de Bijbel ons te zeggen heeft. Als een stem van God die tot ons spreekt en die wij mogen verstaan en beantwoorden.

In de praktijk

Gereformeerd-zijn is dus heel kort samengevat: *de Bijbel als uitgangspunt nemen en dichtbij de Bijbel willen leven*. Gereformeerd-zijn is dus niet een theoretisch verhaal, maar het is juist de praktijk en heeft te maken met het leven van alledag. Dit leven in de praktijk als christen, is ook de kern van de oude belijdenisgeschriften: steeds maar weer op zoek gaan naar de vraag 'Wat heeft de Bijbel mij te zeggen?'. Dat is haast niet uit te leggen, maar moet je ondergaan. Daar is het vaak misgegaan in het verleden. Het is te vaak een manier van leren en uitleggen geworden. Vraag maar aan je vader of moeder: ze kennen waarschijnlijk het begin van de Heidelberger Catechismus wel uit hun hoofd. Maar daar mag het natuurlijk nooit bij blijven. De Bijbel spreekt ons aan in de dagelijkse praktijk. Als je daar mee aan de slag gaat, zul je ontdekken dat die werkelijk een nieuwe dimensie aan je leven geeft. Omdat je zelf ook wordt ingeschakeld: God spreekt als eerste en ik mag *antwoorden*.

Saamhorig en verantwoordelijk

Om het een beetje concreet te maken kun je het *antwoorden* van ons naar God vertalen in twee woorden die goed te onthouden zijn:

1. *Saamhorig*: letterlijk betekent dit *samen horen* naar dezelfde boodschap uit hetzelfde woord. Gereformeerd-zijn doe je niet alleen, maar met anderen. Samen op zoek gaan naar wat God jou te zeggen heeft. Samen luisteren naar een preek, maar ook samen de woorden in de praktijk brengen. Je mag samen met anderen op zoek gaan naar wat God te zeggen heeft in jou leven.
2. *Verantwoordelijk*: een ander aspect dat bij gereformeerd-zijn hoort, is dat we verantwoordelijk zijn. We mogen antwoord geven. We hebben een taak, we worden ingeschakeld en aan het werk gezet. Je mag een persoonlijke relatie met God hebben en dichtbij Hem en Zijn Woord leven.

Als je hier even bij stil staat en over nadenkt, besef je dat het toch eigenlijk prachtig is: het Woord dat tot ons komt. Wij hoeven niet af te wachten totdat er iets spectaculairs of iets onverklaarbaars gebeurt in ons leven. Nee we worden direct ingeschakeld om samen te horen (*saamhorig*) en zelf antwoord te geven (*verantwoordelijk*). Dat is gereformeerd.

Ontspanning

Deze ontdekking heeft mij echt ontspanning gegeven. Als de bron van mijn geloof buiten mijzelf ligt, dan geeft dat inderdaad ontspanning. Het is God die eerst tot ons spreekt en die we helemaal serieus mogen nemen in Zijn spreken tot ons door de Bijbel. Dan mag ik

in gesprek gaan met God door te antwoorden op datgene wat Hij tot mij wil zeggen. Ik hoef niet af te wachten totdat ik een bijzonder gevoel heb en op basis van dat gevoel pas zeker weten dat ik in God geloof. Ik hoef ook niet zonnig een bijzondere (doop)ervaring te hebben, wanneer ik als kind ben gedoopt. Gelukkig niet, waar daar hangt het niet van af. Ik mag dan weten dat ik door God zelf in beweging gezet mag worden en dat kan als gevolg hebben dat ik blij word, inzicht krijg, in actie kom en Hem

wil dienen. Ik raak onder de indruk van Zijn genade en Zijn vergeving en ik wil niets anders dan mijn leven inzetten in Zijn dienst.

Woord en Geest

Je hoort wel eens christenen spreken over de manier waarop de Heilige Geest werkt in hun leven. Om jaloers op te worden. Je kunt daar soms naar verlangen: naar een bijzondere ervaring van de Geest. God die rechtstreeks tot je spreekt in een gebed of door een stem. Dan kan je het gevoel wel eens bekruipt dat wij als gereformeerden 'alleen maar' de Bijbel en de belijdenisgeschriften hebben en dan soms ook nog in de vorm van een lange moeilijke preek. Terwijl jouw charismatische of evangelische vrienden iets extra's lijken te hebben in de vorm van een bijzondere ervaring van de Heilige Geest.

Laat het helder zijn: de Heilige Geest is er net zo goed voor gereformeerden! Dat belijden we ook als een Bijbels gegeven. En de Geest kan zeer krachtig werken. Dat hebben we gezien op het Pinksterfeest en daarvan mogen we gelukkig nog steeds de wonderen zien: mensen die gaan geloven, mensen die speciale gaven van de Geest krijgen en mensen die genezen worden. We mogen God echt dankbaar zijn voor deze krachtige werking van de Geest. Het uitgangspunt dat we het spreken van God in de Bijbel centraal stellen, hoeft de werking van de Geest niet uit te sluiten. Nee het hoort er juist helemaal bij! We mogen de Bijbel gebruiken om het werk van de Geest te begrijpen. Woord en Geest gaan altijd hand in hand. Zodra echter de boodschap van de Bijbel ondergeschikt wordt gemaakt aan wat wij denken dat het werk van de Geest is, moeten we op onze hoede zijn. We kunnen juist de Bijbel gebruiken om te onderscheiden wat de Geest van God is en wat een geest uit onszelf is.

Dankbaar

God is *de eerste die heeft gesproken*: bij de schepping, bij de zending van Zijn Zoon naar deze wereld om ons te redden, door het inspireren van mensen om Zijn Woorden op te schrijven in de Bijbel, bij de uitstorting van Zijn Geest op het Pinksterfeest. God is *de eerste die nog steeds spreekt* door Zijn Woord tot ons, in de kerkdiensten, op catechisatie, tijdens JV en wanneer je zelf in je Bijbel leest. En zijn Geest schakelt mij in, zoals ik ben, om samen met anderen te horen en zelf verantwoordelijkheid te nemen. Dat is gereformeerd en daar ben ik trots op. Beter nog: daar ben ik dankbaar voor. Gereformeerd: zeker niet verkeerd!

Harmen van Wijnen
directeur HGJB

To the point

Steeds meer is het doen van belijdenis gekoppeld aan het persoonlijk geloofsleven. De plek waar je belijdenis doet, is eigenlijk 'toevallig' en is meestal niet bewust gekozen. Maar welke waarde hebben de gereformeerde traditie en belijdenisgeschriften eigenlijk? En wat is nu dat typisch gereformeerd zijn?

Gereformeerd,
niet verkeerd